

Min hand är din (Hönd mín er þín)

Sigurbjörg Prastardóttir – övers. Einar Sigurbjörnsson

På min arm är tvivlet tatuerat allt som jag minns
allt som jag tycker möjligt att veta
på min hand är klockan som du gav mig allt som jag har
allt som slår och visar att jag känner var jag går
ändå känns det så att tusen watt solsken bländar mig
och mitt ansikte är flammande och vridet
ändå känns det så att förgänglighet och bål hindrar mig
och värmen kryper långsamt ut i sprängstoffet

lös mig ge mig kikare och svärd
så jag lär mig vada de djupaste sunden
jag för dig jag ger dig ljus
min hand den är din
din handflata är levande och funnen

I min handflatas reseplaner/tidtabeller är en storstad större
än jag full med upphetsning och illdåd och lyx
det känns som om galna tåg brottas i mina ådror fulla med sorg
och tiggeri, strider, hungersnöd och cirkus
då känns det som om maktlöshet och sömn tar makten
och min ljusa hand är fjättrad och bunden
då känns det som om tusen tomma ord slukar mig
och bort från mina fötter glider grunden

lös mig . . .